

קבית

שבועון קבוצת יבנה

י' בסיון תשפ"א - (21.5.21)

עבודה מסטודיו "דוגמא – אמנות יודאיקה ייחודית"
יישוב בני נצרים שבעוטף עזה

שבת פר' נשא

כניסת השבת - 19:13   צאת השבת – 20:18

הפעם נהגו בכבוד בארון העדות, והוא נשאר בבית אבינדב בשבט יהודה עשרים שנה. כאשר התבסס המלך דוד במלכותו, החליט להעלות אליו את ארון הברית, לעיר שכבש מיד היבוסים ואותה קבע כבירתו, אל ירושלים. וכך מתואר ניסיונו של דוד להעלות את ארון העדות,

"וַיִּרְכְּבוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹקִים אֶל-עֲגֹלָה חֲדָשָׁה וַיִּשְׂאֶהוּ מִבֵּית אֲבִינֹדָב אִשָּׁר בְּגִבְעָה, וַעֲזָא וְאַחִיו בְּנֵי אֲבִינֹדָב נִהְגִּים אֶת הָעֲגֹלָה חֲדָשָׁה... וְדוֹד וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל מְשַׁחֲקִים לְפָנָיו ה' בְּכָל עֲצֵי בְרוּשִׁים וּבְכַנְרֹת וּבְנַבְלִים וּבְתַפִּים וּבְמִנְעֵנְעִים וּבְצִלְצִלִּים" (שמו"ב ו, ג-ה).

לכאורה דאג דוד למסע מפואר בעגלה חדשה, כמו שנהגו הפלישתים ... אך המסע השתבש. הפרות מיהרו והארון כמעט ונפל. עוזא, ששלח את ידו לאחוז בארון ולמנוע את נפילתו, מת במקום. דוד כעס אך פחד להמשיך, והחליט למסור את הארון למשמרת למשפחה פלישתית מהעיר גת. לאחר ששמע דוד כי הקב"ה בירך את המשפחה, החליט לנסות להעלות את הארון בשנית לירושלים. התכנון הפעם היה שונה לחלוטין. לא הסעת הארון בעגלה, גם לא עגלה חדשה ... אלא בדרך הראויה לנשיאת ארון העדות, בו כידוע שמורים לוחות הברית אשר מהן החלה מסירת התורה לישראל,

"וַיְהִי כִּי צָעְדוּ נְשֵׂאֵי אֲרוֹן ה' שֹׁשֶׁה צְעָדִים, וַיִּזְבַּח שׂוֹר וּמְרִיא" (שמו"ב ו, יג).

הפעם היה המסע איטי ומכובד. השמחה היתה רבה. העברת ארון העדות לירושלים עברה בשלום. המלך דוד הבין כעת את המסר החשוב שרצה משה רבנו להנחיל לישראל. העיסוק בתורה השמורה בארון העדות אינה עוד עבודה, זו "עבודת הקדש", ולכן "בכתיף ישאו".

בפרשת נשא מתואר סיום הקמת המשכן, ולכבודו תרמו נשיאי ישראל עגלות מיוחדות שנועדו להעברת המשכן במסעותיו הרבים עד לארץ ישראל. משה רבנו קיבל את העגלות, ובדרך חלוקתן לימד מסר חשוב לדורות - אל כלי הקדש אין להתייחס כמשא ואין להעמיסם על עגלות, גם אם הן שיא השכלול הטכנולוגי, **"וּלְבָנֵי קֹהֵל לֹא נָתַן כִּי-עֲבַדְתָּ הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּכֶּתֶף יִשְׂאוּ" (במדבר ז, ט).**

מאות שנים לאחר מכן, כאשר המשכן כמעט קבוע בשילה, הוציאו ממנו שני בני עלי הכהן את ארון הברית כדי לעודד את רוח הלוחמים בפלישתים. ישראל ניגף בקרב, ונושאי הארון נהרגו. ארון העדות על תכולתו נשבה בידי הפלישתים שהציבו אותו במקדש המרכזי בעיר אשדוד, ליד האליל דגון. אך לאחר מפגעים קשים ומשונים, הן באליל דגון והן בבריאות אנשי אשדוד, החליטו סרני פלישתים להחזיר את הארון לישראל. בשלב ראשון העבירוהו לעיר הפלישתית עקרון, אך גם שם החלו אנשי העיר לסבול. כהני העיר והקוסמים הבינו את גודל הסכנה שבהמשך אחזקתו והציעו, **"וַעֲתָה, קָחוּ וַעֲשׂוּ עֲגֹלָה חֲדָשָׁה אַחַת וּשְׁתֵּי פְרוֹת עֹלוֹת אִשָּׁר לֹא-עֲלָה עֲלֵיהֶם עַל.. וּלְקַחְתֶּם אֶת-אֲרוֹן ה' וּנְתַתֶּם אֹתוֹ אֶל-הָעֲגֹלָה" (שמו"א ו).** וכך מתואר המסע הפלאי כאשר הפרות עשו את דרכן בעצמן אל גבול ישראל, **"וַיִּשְׁרְנָה הַפְּרוֹת בְּדָרָךְ עַל דָּרָךְ בֵּית שְׁמֶשׁ, בְּמִסְלָה אַחַת הִלְכּוּ הַלֵּךְ וַגְּעוּ וְלֹא סָרוּ יָמִין וּשְׂמָאל, וְסָרְנֵי פִלְשְׁתִּים הִלְכִים אַחֲרֵיהֶם עַד גְּבוּל בֵּית שְׁמֶשׁ" (שמו"א ו, יב).**

אך גם אנשי בית שמש לא נזהרו בכבוד ארון העדות, ורבים מתו. בצרתם פנו לאנשי קרית-יערים לעזרה, לבוא ולקחת את הארון אליהם.

”ואני תפילתי לך...”

תפילת מנחה בימות החול בשעה 19:35 (לבעלי תו ירוק).

שבת פר' נשא

19:13 - הדלקת נרות

19:28 – מנחה

קבלת שבת, ערבית

08:30 – מניין בבית הכנסת

13:30 – מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

20:18 - צאת השבת

אסיפת חברים ב-21.30 (פרטים בעמ' 15)

נחל טוב!!

- * למרים ומרב שליסלברג ולכל המשפחה, עם הולדת הנכד, בן בכור לנילי ואייל.
- * ליאיר ומעיין טסלר לנישואיכם, להורים נעמה וצביקי ולכל החמולה.
- * לעדה ומויש וסטרייך, לבר המצווה של הנכד אורי בן קרן ותומר.

רק בשמחות!!

- * שבת שבע ברכות של יאיר ומעיין טסלר תתקיים השבת, פרשת נשא.
  - * שבת בר המצווה של נעם ברלב, בנם של יוהנה ושחר, תחול אי"ה בשבת פרשת בהעלותך, י"ח בסיון (29.5)
  - * שבת שבע ברכות של דרור וגינת לסלוי תחול בשבת פר' קרח (12.6). החתונה תתקיים אי"ה ביום שני, כ"ז בסיון (7.6)
- תזכורת: לבעלי השמחה יש עדיפות בקבלת דירות אירוח בשבת.

ק' הילה ומבצע "שומרי החומות"

ריסון (=עמדות שמירה של חמאס שנמצאות על ציר קרוב לגדר)."

ואיך חוויתן את התקופה האחרונה?

"כל הזמן שומעים הפצצות ובומים נורא חזקים. קשה לנהל שגרה במצב הזה. אנחנו לא יכולות כמעט לצאת מהמרחבים המוגנים, אפילו ישנים בחמ"ל. בשבוע האחרון כמעט ולא אכלנו, לא התקלחנו ולא ישנו... בנוסף, היה ירי נ"ט על חיילים מהבסיס שלנו, ולצערנו הרב לא הצלחנו לסכל את האסון שקרה.

אתן יושבות ליד מסכים או מתצפתות גם

בשטח?

כולן נמצאות בחמ"ל. אני, כמפקדת, נמצאת בעמדת פיקוד והחיילות, במשמרות של ארבע שעות מול המסך, ואז ארבע שעות בכוננות חמ"ל. זה משתנה.

משהו לסיים?

חשוב לי לומר שזהו התפקיד החשוב והמשמעותי ביותר שיכולתי לשרת בו ואני גאה לקחת חלק כל כך ישיר בהגנה על ישראל. תחושת סיפוק וגאווה מטורפת. אני מקווה מאוד שיהיה שקט בקרוב וזה יסתיים. בהזדמנות זו אבקש מכולם להתפלל לרפואת הפצועים.

בהצלחה לאופיר ולכל מי שנמצאות/ים שם בשבילנו. גאים בכסך.

באופן מפתיע הגיעה אופיר ריין לחופשת שבת. אופיר היא אחת מארבע בנות הקיבוץ שמשרתות בחזית עזה (אופיר, אביב ורותם עמיר, רון גלס). שאלנו אותה:

אופיר, מה תפקידך בשגרה?

אופיר: "אני מפקדת חמ"ל תצפיות יפתח, הכי צפוני ברצועה (ליד זיקים). אני עולה למשמרות של 8 או 12 שעות ומפקחת על משמרת תצפיתניות. כל תצפיתנית אחראית על תא שטח מסוים ומודיעה לי על כל זיהוי, וביחד אנחנו מבינות מה חריג יותר ומה חריג פחות, מה שגרתי בשעה הזו באזור הספיציפי הזה ומה פחות. תפקידנו הוא להגן על היישובים והכוחות בעוטף. במקרה של זיהוי או אירוע, הן מנהלות אותו בקשר הפלוגתי (של הכוח בשטח) ואני, בתור מפקדת החמ"ל, מנהלת ומדווחת את הכל לדרגים הגבוהים יותר. במקרה הצורך אנחנו מכווינות כוחות שמרחיקים או עוצרים את החשודים.

מה תפקידכן כרגע, בחירום?

"כעת, בעקבות המצב, אין כל כך זיהויים חריגים והסתובבויות קרוב לגדר. במקרה שיש כזה, אנחנו מכווינות כוח אש שירחיק אותו. כרגע יוצא לנו בעיקר להכווין כוחות אש (טנקים/ חיל האוויר/ חיל הים וכוחות מיוחדים) לחוליות שיגור של נ"ט/ירי תמ"ס/הפצצת עמדות תצפית ועמדות

בהובלת **גפן עפרוני ויובל גרינשטיין**, המיומנים היטב בעבודה משותפת, והרימו "קו ייצור" לערכות יצירה. תוך זמן קצר היו מוכנות חבילות רבות, אותן לקח **אביתר רובין** ללוד כבר ביום שישי בצהריים. אני מרגישה שהעשייה הזאת היא בדיוק היכולת של חברות הקיבוץ לצאת מ"הבועה" שלנו, שגם היא מורכבת ומאתגרת בימים אלו, ולתת לאחרים שחווים מורכבות אחרת פתרון יצירתי, ע"י פרויקט מהיר וממוקד שמראה את הכוח שלנו, כקבוצה". אז ילדי לוד, מקווים שנהניתם מהיצירה ושתזכו לימים בטוחים ושקטים.

ערכות היצירה הגיעו ליעדן

חכמות יבנה מכות שוב. דיון ער שהתקיים ביום חמישי בצהריים בקבוצת הוואטסאפ, על המצב בארץ בכלל ובלוד בפרט, ועל אפשרויות הפעולה שלנו כיבנאיות, הוביל למעשה. כבר בצהריים החלו מספר חברות להניע לפעולה, אחרי **שאביטל עופרן** ביררה עם חברות המתגוררות בלוד מה הצורך המדויק עבור התושבים. ביום חמישי בשעה 16:01 אחה"צ התקבל מענה מלוד: "הילדים כולאים בבתים כבר 3 ימים, והם ישמחו לערכות משחק / יצירה". ועוד באותו יום, בשעה 22:00, **איילת אריכא** מעדכנת ב"חכמות": "**מאה ערכות יצירה לילדי לוד מוכנות**". פנינו לאביטל ולאייילת כדי להבין איך קרה הדבר. אביטל מספרת: "אחרי שכתבתי את ההודעה בקבוצה של החכמות, התגבשה קבוצה על מנת לפעול. **רויה גורליק ורחלי ויצמן** עם ניסיון המצטבר מתקופת ה"עידוד בבידוד", בדקו האם יש במרכז היצירה ציוד שניתן להשתמש בו. בנוסף, **רחלי רובין** פנתה לחנויות יצירה והשיגה תרומות של חומרים מ'כלבו יונה' ו'אורנית', וחברות הביאו גם חומרים שהיו להן בבית. בשעות הערב התכנסו במרכז היצירה **סיון לנג, רחלי ויצמן, לאה שרקי, ציפי חיות, איילת אריכא, רויה גורליק, ליאת צנחני ואביטל עופרן** יחד עם החבר'ה מחברת הנעורים

איך שגלגל מסתובב לו ... לפני שבועיים ראינו בפשטות את אחד העובדים הערבים על צום הרמאדן, ופתאום שום דבר כבר לא פשוט. שאלנו את ניר גלס אם יש התרחשות משמעותית בנושא. ניר אומר שכרגע חלק מהעובדים מפחדים לבוא לפה, מפחד שיעשו בהם לינץ'. גם מצד חברים ביבנה הביעו חששות. "הקבלן מעריך שעד סוף השבוע הכל יירגע וכולם יחזרו לעבודה. ואנחנו מקווים שנוכל לחיות ביחד בשלום בשלווה".

מתוך דף הפייסבוק של רעיה זלקינד:

חמאס השקרנים לקחו אחריות על המטח שהיה הלילה.

שקרנים. זה לא הם, זה שת"פ שלנו עם מרפי.

כבר שבוע שאנחנו מסתובבים בין ממ"דים.

עד עמק המעיינות הרחקנו,

וראו זה פלא, לא עברו יומיים וחשודים מירדן חתכו את הגדר והכניסו את כל קיבוצי האזור לכוננות. (לא נגלה שזה עשה לקיבוצניקים את היום. סוף סוף קצת אקשן. עלינו. בכיף).

בינתיים אצלנו בגזרה, נראה שכמות האזעקות הולכת ופוחתת ויאללה חוזרים.

לא ממש לבית שלנו אבל לממ"ד, שנמצא די קרוב. לילה שקט ומאובק עובר עלינו. חמאס בהדממה, אין טעם לירות, יש ממ"ד.

יאללה, אנחנו אומרים. חלאס, נגמר. הלילה ישנים בבית. כמה אפשר לנדוד.

ובכן, נחשו מה.

אזעקה ראשונה - רצים למיגונית שאף אחד עוד לא הוכיח כמה היא באמת מגינה. אזעקה שנייה. שוב רצים.

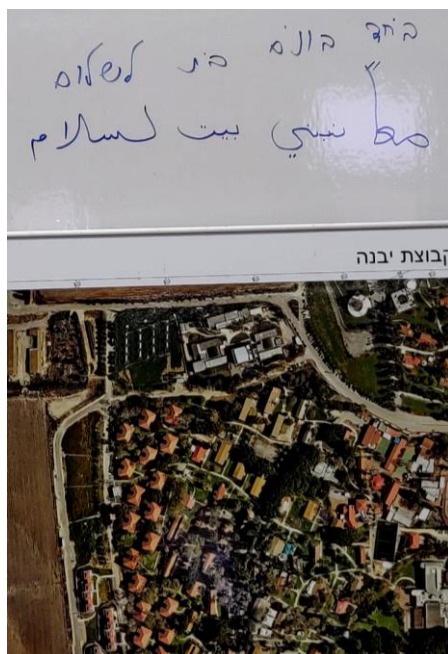
המטחים נמשכים עד שאנחנו לוקחים את עצמנו וחוזרים לאכול אבק בממ"ד. מאז דממה.

יד הגורל התרוממה

אנחנו מצטופפים בצלה

תכף תנחת היד

יד הגורל הוי רחומה

על לוח המשרד של הבנייה נרשם עיי קבלן הבנייה, ראמי, בעברית ובערבית: בונים בית לשלום.

ושוב מערכת החינוך יוצאת משגרה, ועל שולחנו של אסף בית אריה נערמים צרכים שדורשים מענה מיידי. ביקשנו לדעת איך מערכת החינוך נערכה למצב.

אסף: "בגיל הרך – הפעלנו את המערכת בחלק מהימים על בסיס חלקי של הצוות הקבוע ובנוסף, הרבה אימהות שהתגייסו או שגייסנו. הדגש הוא מצד אחד לתת במידת האפשר מענה להורים ולהעניק יציבות להורים ולילדים, ומצד שני לדאוג שהמערכת תהיה מוחזקת בצורה טובה, ושתהיה בצוות לפחות דמות אחת מוכרת לילדים. דגש שני הוא המוכנות של הצוותים לְהִתְרָאוֹת. אי אפשר לצאת לטיולים או לשחק בחוץ, וצריך להכניס לממ"ד במהירות 30 זאטוטים. להחזיק את המערכת זה מסובך, וככל שאני יודע, אנחנו היחידים שמערכת הגיל הרך שלהם פתוחה באזור שבין עזה לתל אביב".

אולי בגלל שלרוב המשפחות עם הילדים אין ממ"דים בבית?

"נכון, אין ספק שזה קשור גם לזה. למרות שגם במקומות רבים נוספים חסרים ממ"דים. אם יהיה שקט כמה שנים, כמו שכולנו מקווים, אז בע"ה יהיו לכולנו ממ"דים בבתיים.

כיתות א'-ד' - בחלק מהימים פתחנו בין שעות הבוקר לצהריים מרכזי למידה עם המדריכים בשטח בית הספר, במבנים עם מיגון.

כיתות ז'-י"ב - גויסו לעזרה בקיבוץ וגם להתנדבויות כלפי חוץ. בקיבוץ הם עזרו בעבודה בגיל הרך, קצת במטבח ובמפעל השימורים, ובנוסף התנדבו למבצעים כגון ערכות היצירה ללוד, החומוסיה, נסיעה של כמה חבר'ה לעזור בשיפוץ בית בלוד ועוד. בין לבין, בחג השבועות התקיים לימוד בחלק מהלילה, לפי שכבות שונות.

לפי הרגשתי, הסבב הזה תפס אותנו במקום קצת מתסכל. גם ברמת האווירה. בקיבוצי עוטף עזה, בגלל שהמצב מורכב יותר, הרגשת הלכידות והחירום חדה יותר. התחושה שלהם מצד אחד קשה, אבל גם בונה במובן זה שהיא יוצרת לכידות רבה והתגייסות. 'בצפון הבטוח' יש התגייסות רבה לאירוח ומשלוח חבילות. אנחנו באמצע. 'לא מספיק מסכנים ולא מספיק רחוקים', לא מספיק בטוחים כדי להציע פרויקטים לאחרים, ולא מספיק 'מסכנים' כדי לייצר את אחוות ההתגייסות. אני נמצא בקבוצות הוואטסאפ של הקיבוץ הדתי ורואה שיש אנרגיה גבוהה מאוד. אנחנו קצת לא פה ולא שם.

מגיעות לשולחן פניות בנושא של לחצים וחרדות של הורים וילדים?

זה לא מגיע אלי. יבנה מסודרת, יש לה צוותי ילדים. אני מקווה שהצרכים לא רבים מדי, ומניח שהצרכים שקיימים – מטופלים".

לקוחות וספקים מסרבים להיות אויבים

שיחה מלב אל לב עם ספקים ותיקים של מפעל השימורים, בעקבות המצב.

קודם כל, מה שלומך? איך המצב משפיע עליכם? "במפעל שלנו בצפון הכל כרגיל. עובדים אצלנו יהודים, 90% מהלקוחות שלנו יהודים, ואנחנו ממשיכים לעבוד ולמכור כרגיל. המצב לא משפיע על היחסים". "בואי עם הילדים להתאוורר בצפון, אני אארח אתכם".

"אם אגיע אליכם, אני אהיה בטוחה? יפגעו בי?" "אני אשמור עלייך, תאמיני לי ש-90% מהאנשים לא רוצים בלגן. רק רוצים לחיות ולהתפרנס בשקט. כולנו סובלים מהמצב. אני משוכנע שגם זה יעבור ואנחנו נחזור לחיות ביחד כמו קודם".

יש מקום לתיקון ביום שאחרי? איך מאחים את השבר? "זה התפקיד של המנהיגים שלנו, מכל הצדדים. הם ממשיכים לעשות בלגן כי זה טוב לאינטרסים שלהם. אף אחד לא באמת דואג לעתיד שלנו. החברה הערבית סובלת כבר שנים רבות מאלימות פנימית נוראית. זו בעיית הזנחה של הרשויות כבר שנים. אפשר היה לטפל בזה כבר מזמן, אבל היה נוח לעצום עיניים".

אז איך אפשר לטפל בזה? "להשקיע בחינוך, שיהיה לצעירים לאן להתפתח. אני שלחתי את כל הילדים שלי ללמוד בחו"ל, כי השכלה זה הכי חשוב לעתיד. אבל לא לכולם יש את היכולת".

מה אתה חושב על מה שקורה בעזה? "עזה זו צרה צרורה, ולא צריך להסכים על פוליטיקה. זה בכלל לא חשוב מי אשם במצב, אבל לנסות להבין שיש שם עוני מחפיר, משפחות

ראשית דבר, זוהי לא כתבה פוליטית. אין כאן הבעת עמדה ואין צדדים. רק בני אדם. במשך שנים רבות, במסגרת העבודה במפעל, יצא לי לעבוד מול ספקים מהאוכלוסיה הערבית. רובם ספקים ותיקים ואמינים שהולכים איתנו הרבה שנים אחורה. בלי קשר להשקפה או דעה, קשה להתעלם מהמקור שממנו מגיע מרבית חומר הגלם שלנו. במהלך השנים, התפתחו יחסים קרובים והדוקים בין הספקים לחברי יבנה העובדים במפעל. ביקורים הדדיים, הזמנות לאירועים, ובעיקר, שותפות עסקית משמעותית, שאנו נשענים עליה לפרנסתנו. בשבוע שעבר, בחג עיד אל פיטר, שלחתי הודעה ואיחלתי חג שמח לאחד מהספקים שלנו. כבר שנים שהוא מקפיד לברך אותי בחג שמח בכל החגים היהודיים ולדרוש בשלום משפחתי וילדיי, מאחל שנה טובה, פסח כשר ושמח, מתעניין בתוכניות לחג ומספר על שלו, גם אחרי שסיימתי את תפקידי ויצאתי לעבוד בחוץ. "למרות שעכשיו עוברים עלינו ימים מורכבים, תמיד ידענו להפריד ולעבוד ביחד, ונמשיך לאחל חג שמח הדדי", כתבתי לו. "אני מרגיש אצלכם, ביבנה, כמו משפחה" הוא ענה לי, "ואמשיך להרגיש כך בזכות אנשים הגונים וישרים בשני הצדדים". ישבנו לשיחה (טלפונית) ארוכה, לשמוע ולהשמיע. "אני מרגיש בנוח לדבר איתך על הכל, אבל מעדיף שתשאירי אותי בעילום שם".

ואפילו יצא לנו לרוץ ביחד למרחב המוגן, ביחד עם הנהגים. אני מרגיש מספיק בנוח להתבדח על המצב עם הספקים. הודעתי להם שבתקופה הקרובה לא אגיע לביקורים כבעבר, עד שהעניינים יירגעו, אבל אנחנו ממשיכים לשתות קפה שחור אצלי במשרד, כמו תמיד. כולם מקללים את המצב. אף אחד לא באמת רוצה בזה".

נעם: "גם בגד"ש מערכת היחסים עם הקבלנים שלנו ממשיכה כרגיל. כמו בכל עיד אל פיטר, שלחנו לכולם ברכת חג שמח וכולם השיבו בתפילה ותקווה לשלום ולסיום העימותים במהרה".

ניר קנדל ואריאל יגודייב במרחב המוגן עם וואגי ועבדאללה – נהגי מלפפון מדבוריה ואום אל גאנם. ראינה: שרית פישביין

שאינ להם מה לאכול. חיים מ-100 דולר לחודש. אני לא מסוגל בכלל לדמיין את זה".

היית מוכן שהילדים שלך ישרתו בצבא?

אני באמת האמנתי שעד שהילדים שלי יגדלו יהיה שלום ולא יהיה צורך בצבא. האהבה בין העמים היא שמובילה לשלום אמת, לא הצבאות. אנחנו לא צריכים לחיות לדורות על חרבות. אם ירכשו מטוס אחד פחות, יתפנו 30 מיליון דולר לחינוך ולרווחה. לא יכול להיות שקשיש במדינת ישראל מקבל קצבה של 2000 שקלים. זו בושה למדינה שלנו, גם ליהודים וגם לערבים".

מה נאחל לנו לסיום? "שייגמר הבלגן, ואני אגיע אלייך ליבנה ונוכל לשבת ביחד באמת, על כוס קפה. בסוף כולנו בני אדם, ורק צריך לזכור את זה".

אמן, אינשאללה. אני יודעת שאם אני אי פעם אתקע עם פנצ'ר בכביש 6, אתה תהיה הראשון שאתקשר אליו לבוא להציל אותי. "בטח, ברור שאני אבוא תמיד לעזור".

שאלנו גם את **ניר קנדל ונעם פישביין** איך הם מושפעים מהמצב בגזרת קבלת הפרי וקבלני המשנה.

ניר: "אצלי עונת המלפפונים ממשיכה להתנהל כרגיל. המשאיות ממשיכות להגיע

לדייויד וולף

תנחומים

על פטירת אמך

מריון וולף ז"ל

משתתפים בצערך

בית קבוצת יבנה

החומוסיה / שיחה עם 'הלימונים'

בקיבוץ ביחד בתקופת האזעקות, נהנים. והיה כיף. תחושת הסיפוק היתה רבה והאוכל נגמר אפילו מהר משציפינו!! (400 פיתות). נאסף סכום כסף משמעותי שיעזור לנו להוצאת הקייטנה לפועל, ולשמחת החניכים שיבואו. סליחה קטנה, על שנאלצנו לסגור מוקדם מהצפוי, בשל חיסול כל החומוס והפיתות. לשנה הבאה ניערך בכמויות גדולות יותר, בעזרת ה'.

גיא פניני ויובל גרינשטיין (המדריך)

לבסוף, אנחנו רוצים להגיד תודה לכל מי שעזר, בייחוד למדריכים האלופים שלנו - מיכל שליסלברג ואבישי חיות, ולמדריכי חברת הנעורים - גפן עפרוני ויובל גרינשטיין (תודה אישית ליובל, על החומוס הנהדר שהוציא תחת ידיו ועל תרומתו הרבה לאירוע!). נתראה באירועים הבאים!"

ראיין: ניר יעקובי

ביום שישי שעבר, בתוך כל הבלגן, זכינו לשעתיים של שפיות בדמות אירוע קהילתי חביב - החומוסיה שפתחו הלימונים לטובת גיוס כספים לקייטנת איל"ן:

לימונים יקרים, אנא דווחו לנו מהשטח בבקשה:

"אז פתחנו חומוסיה ...

הכל התחיל כשהמדריכים הציבו עובדה, שעלינו לגייס בעצמנו את הכספים לאיל"ן. עד היום נהנינו מקייטנות מושקעות, אבל תרומתנו להצלחתן התמקדה בליווי החניכים בלבד.

החל מהשנה שעברה, נוספה עוד מטרה לקייטנה והיא, שנרוויח את הכסף בעצמנו, בעזרת גיוס הקהילה לשם כך. נציין שכך קורה ביישובים רבים בהם מתקיימות קייטנות כאלו.

הגענו, קבוצה של לימונים, בשעות הצהריים של יום חמישי, והתחלנו לארגן את הקישוטים והמקום. במקביל, קבוצה נוספת של לימונים הכינה דברים במטבח, לקראת יום המחרת. בבוקר של יום שישי הגענו מוקדם והכנו את החומוס, את הבר שבו הגשנו את החומוס, את הלימונדה ושאר התוספות, את הקופות וכל הדברים הטריים שהיה צריך להכין.

ערב קודם עוד היה חשש שהאירוע יתבטל, עקב המצב והאזעקות הנלוות אליו. לשמחתנו ולשמחת מי שהגיע, האירוע התקיים כמתוכנן.

האנשים שבאו התפעלו מאוד ופרגנו לנו ממש. היה משמח לראות את האנשים

מהנעשה בבית הספר העל יסודי / יאיר לסלוי

פרנקל, אמא של נפתלי ז"ל, שהיה בין שלושת הנערים החטופים.

המסע הסתיים בעלייה המסורתית לירושלים שהחלה בשעות הערב והסתיימה בכותל, בצהריים למחרת. ההליכה ברחובות ירושלים בשירה ובריקודים היתה עוצמתית והיוותה סיום מוצלח למסע. הצלחת המסע מעלה שאלה נוקבת על הצורך במסע זהות בפולין. כאשר יחודשו הנסיעות לפולין, שאלה זו תעלה במלוא עוצמתה.

תלמידי י"א יצאו לטיול שנתי נודד באזור הר מירון. השהייה יחד בהרים הירוקים של הגליל היתה מהנה ומגבשת. במהלך הטיול ביקרנו בציון רשב"י וערכנו אזכרה להרוגי האסון במירון.

תלמידי מגמת תיאטרון של שכבת י"ב הציגו את הפקות הגמר שלהם. תהליך הפקת מחזה, שחלקו היה בימי הסגרים, היה מורכב השנה, ובסופו של דבר המחזות על הבמה היו ברמה טובה מאוד, והתלמידים הביאו לידי ביטוי שלוש שנים של למידה. בייחוד היה מרגש לצפות במחזה "משחקים בחצר האחורית", שאותו העלתה קבוצת בנות. לתלמידות היה חשוב להעביר מסר חברתי נגד התופעה הרווחת של הטרדות מיניות.

בתקופה האחרונה, תלמידי מגמת מדעי הסביבה סיירו, במסגרת מטלות הבגרות שלהם, במתקנים בקבוצת יבנה. התלמידים זכו להסבר מעניין ומקצועי על המט"ש (מכון לטיהור שפכים) מפי יואב בית אריה. קבוצה

תנופת החזרה ללימודים סדירים, שהחזירה שמחה והמולה למסדרונות בית הספר, נקטעה בבת אחת במבצע "שומרי החומות". אמנם הפעלנו למידה מרחוק, ובהתבסס על שנת הקורונה הטכניקה ידועה, אולם הנשמה לא היתה שם, והיה קשה להניע למידה מרחוק בימים של אזעקות וחוסר ביטחון. בכותבי שורות אלו אני מאמין ומתפלל שביום ראשון נחזור לשגרה, ונוכל, בחודש האחרון שנשאר לסיום הלימודים, להגשים את כל החלומות שרקמנו.

בית הספר חזר לפעילות מלאה אחרי חופשת הפסח, ובהתקבל אישור ליציאות כולל לינה, התחלנו בהתארגנות להשלמת הפעילות החברתית החסרה בגלל הקורונה.

תלמידי שכבת י"ב בחרו לצאת למסע "משואה לתקומה" במקום טיול שנתי נודד. כנראה שהיה להם רצון להשלים את החסך מהמסע לפולין, שלא התקיים.

מסע "משואה לתקומה" עובר בתחנות שונות בכל רחבי הארץ. המסע החל במרכזי זיכרון לשואה ביד מרדכי, ניר גלים ולוחמי הגטאות. את המעבר לתקומה עשו ב"מחנה המעצר בעתלית", ומשם המשיכו בעיסוק באתגרי מדינת ישראל - בשאלות זהות, תרבות יהודית ויחס למהגרים בתל אביב. בשבת התארחו ביישוב "שבי שומרון", פגשו את ראש מועצת שומרון והעמיקו בקשר לכל חלקי ארץ ישראל. הסיסמא "אחדות עם ישראל" הפכה למציאות ליד קבר שלושת הנערים החטופים במודיעין, ושיחה עם רחלי

תקווה שבסיומן נזכה למסוף בטיחותי ונוח. מצוקת החנייה לא תיפתר במסגרת התוכנית הקיימת ויהיה צורך בהכשרת שטח חניה נוסף לרכבים של באי בית-הספר.

עם הפנים לשנת הלימודים הבאה - אנו בונים תוכנית שמטרתה להרחיב את הבחירה, המגוון והרלוונטיות של הלמידה בבית הספר. מתוכננים הקמת "מייקרוספייס" = מרחב למידה מרחוק, שיפתח יכולת לומד עצמי. הקמה מחדש של מגמת א"י הידועה ועוד הפתעות וחדושים, עליהם נספר בהמשך.

בתפילה לימים שקטים ובטוחים, יאיר.

* החברה שהפעילה את הניסוי בטיהור שופכין, שפעל ברפת בשנה האחרונה

נוספת התארוחה במתקן הטיהור הניסיוני ברפת "מפלאו-קליניק" * וזכו להדרכה מרתקת של אילן, מנהל האתר. תודה על האפשרות ללמוד מתוך המרחב שבו אנו חיים.

אספת החברים אישרה החכרת השטח עליו עומד בית הספר, למועצת חבל יבנה, לצורך קבלת תקציבים לפיתוח ובנייה בבית הספר. ברצוני להודות לחברים על התמיכה בבקשה. ויתור על קרקע, משאב כלכלי וקיומי, למען צרכים חינוכיים, היא החלטה ערכית נכונה, ומעידה על סדרי העדיפות שלנו. השלב הבא, אליו אנו פונים עתה, יהיה הכנת תוכנית אדריכלית שתיתן מענה נכון לצרכי בית הספר בשנים הבאות.

כפי שכולנו רואים "וסובלים", עבודות הבנייה בתחנות ההסעה מתמשכות. כולנו

משולחן תרבות

✚ "אז מה באמת היה לנו שם?" סיפורה של שלישית

"הגשש החיזור" בהרצאה משולבת בקטעי וידאו נדירים, שירים

וסיפורים מאחורי הקלעים, עם **צופי 3 פתי**

ביום שלישי, י"ד בסיוון (25.5) בשעה 20:30 באולם האירועים.

✚ סינמה קפה - הקרנת הסרט "אהבה קפה" עם יהודה ברקן

וניצה שאול ושיחה עם הבמאי.

ביום רביעי, כ"ב בסיוון, (2.6), בשעה 20:30 באולם האירועים.

ימים של שקט וטוב לכולנו
ועדת התרבות

מה קורא בספריה? / אסתר ויהודה יוסף

ספרי חר'ט

ספרי עיון

משלנו, מתבגרים סיפור אהבה / עינת נתן.

היומן הגנוז ממחנה הריכוז ג'אדו -

סיפורה של שואה נעלמה בלב. (מיומנו של יוסף דעדוש) / שלמה אברמוביץ.

לא גבה לבו - דרכו ופועלו של משה נסים / יהודה יערי.

אבי הפוטנציאל האנושי - חייו ויצירתו של פרופסור ראובן פוירשטיין / רפאל פוירשטיין.

קול התור - ציונות ספרדית מסורתית / עורך: אופיר טובול.

בינת הלב - חשיבה הכרתית, ימימה, כלים מעשיים / עודד ונחמה דוד.

האב המייסד - חיים ויצמן, ביוגרפיה, 1952-1922 / מוטי גולני, יהודה ריינהרץ.

לומדים זוגיות / זיוית אברמסון.

הרמב"ם - ביוגרפיה / יואל קרמר.

הרב קוק, מבט חדש / יהודה מירסקי.

השירים הגנוזים / לאה גולדברג.

מדינה קטנה לעם גדול - יותר יהודית, פחות כופה: הצעה למדינה יהודית רזה / חיים נבון.

הורים טובים - מדריך תיאורטי ומעשי להורים לילדים בכל גיל / הילי כוכבי.

דרושים - חיפושים בפרשת השבוע / אילעאי עופרן.

באר יצחק - מפירושי אברבנאל לפרשות השבוע במבט עכשווי / יוסי בן טולילה.

ספרי קריאה

פריסת מיתרי הלב / הייזל פריור.

הילדות האבודות של פריז / פאם ג'נוף.

פדני סיפור משפחתי / שפרה הורן.

איך לאהוב את בתך / הילה בלום.

קנאת סופרות / מאיה ערד.

האלטרואיסטים / אנדרו רידקר.

מחול הסוסים / ג'וג'ו מויס.

יום אחד תפסיד / לי ציילד.

מועדון הרצח של יום חמישי / ריצ'רד אוסמן.

הספרנית מאושוויץ / אנטוניו איטורבה.

נוער

כראמל 5, היהלום האבוד / מאירה ברנע-גולדברג.

רוני ותום / גיורא חמיצר. (סדרה, 3 ספרים).

הרשימה חלקית, ויש עוד ספרים חדשים. אנו ממליצים לכם בחום, לבוא לבית עקד, להתרשם, לבחור ספר כלבבכם, וליהנות מחוויה תרבותית.

אה צ'וץ'?

עם פתיחת הפנימיה וחזרת התיכון הרגשנו חזרה לשגרה עד ששוב הופרה עם פתיחת מבצע "שומר החומות" ...

קפה ספרות - חברים רבים ואורחים השתתפו במפגש קפה ספרות מרגש עם נגה רפל וילדיה, עמית, איתמר ושלומית, לרגל צאתו לאור של ספרה "ואתאהב בסופה". הספר הוא על האתגר המשפחתי בגידול רעות, בעלת צרכים מיוחדים. ההרצאה הייתה בליווי מוזיקלי וסיפורים מרגשים, עם צחוק ודמע. בתוכנית: הצגת הילדים "הארגז של ביאליק" תתקיים בע"ה, בחסות ועדת

התרבות והמועצה האזורית, בכ"ו בסיון (06/06). פרטים נוספים בהמשך.

כותר – הספרייה המקוונת של ישראל -
חידשנו את המנוי המוסדי של קבוצת יבנה לספריית העיון "כותר". כל מי שמעוניין במנוי אישי מוזמן לפנות אלינו, ונפיק לו שם משתמש וסיסמא. לבקשת כמה חברים, תזכורת קצרה על ספרייה זו:

ספריית כותר (ספרי עיון) היא שילוב חדשני של ספרייה מקוונת וסביבת עבודה אישית, והיא פרי שיתוף פעולה עם המו"לים המובילים בישראל. היא פותחה במט"ח (המרכז לטכנולוגיה

חינוכית) ומטרתה להעמיד לרשות מורים, סטודנטים ושוחרי דעת את מיטב מקורות המידע (ספרי עיון, אנציקלופדיות, כתבי עת ועוד)

שפורסמו ביובל השנים האחרונות בשפה העברית, ולשמש שער אולטימטיבי ונגיש לאיתור מידע מדויק ומעמיק, וסביבת עבודה עכשווית ונוחה בנושאים:

1. ארץ ישראל, תרבות ישראל ומקרא.
2. היסטוריה, חינוך, סוציולוגיה ונושאים נבחרים נוספים במדעי הרוח והחברה.

הספרייה כוללת כותרים מסוגים שונים:

- אנציקלופדיות ולקסיקונים נושאים.
- ספרי מחקר ועיון.
- ספרי הגות.
- ביוגרפיות.
- יצירות קלאסיות בנושאי ארץ ישראל ותרבות ישראל.

מנוי על כותר יכול לעיין מכל מקום בתוכן של כל הכותרים שכוללת הספרייה, כולל בספרים החדשים המועלים אליה מדי חודש. לבצע חיפוש, וליהנות מסביבת עבודה אישית וכלי עריכה המאפשרים:

- להוסיף פתקאות ולרשום הערות בעמודים הרצויים.
- להעתיק טקסטים ותמונות מהספרים באתר ליישומים אחרים,

כגון לקובץ "וורד".

- להדפיס עמודים רצויים.

- ליצור מדף ספרים אישי ועוד.

וכל השפע הזה במרחק וואטסאפ אחד אלינו! שבת שלום, בריאות איתנה, שקט ושלווה!!!

שבת פרי' נשא:

אחות חירום

050-6998317 / 4000

יום שישי: ה-21/05 – **אורית.**

ה-28/05 – המרפאה סגורה.

במקרה חירום **בלבד**, יש לפנות לבית סביון.

שעת הקבלה של ד"ר מיטל

דיטש במרפאה מפורסמות

מדי יום ראשון לחברים.

מזכירים כי לבדיקות דם יש

לתאם תורים מראש מול

המרפאה.

בבריאות טובה, צוות

המרפאה.

קבוצת יבנה בת 80

מפגש סיעור המוחות

יתקיים ב"ה ביום רביעי, ט"ו בסיון (26.5) בשעה 19:00 באולם האירועים.

מוזמנים: בני נוער, צעירים (מבית ומחוץ), בני משק שחיים מחוץ

לקבוצה, חברות וחברים.

בואו לחלוק איתנו ולהשמיע רעיונות והצעות שנראים לכם ראויים

למימוש בשנה זו.

כדי שניערך בהתאם, אנא יידעו אותי במסרון, על כוונתכם להשתתף.

מוזמנים להפיץ בקרב בני משפחה וחברים.

בשם הצוות- דגנית גלס 050-6998889

שולחנה של קהילה / שמשון גוטליב

המיגוונות ואת כל נושא המרחבים המוגנים בשכונות שבהן אין מספיק אמצעים כאלה.

פיצול מנייני סוף השבוע

השבוע שוב נדרשנו לנושא מנייני התפילות בסוף השבוע. מתוך רצון לתת מענה הולם ומתוך התחשבות במצב הסכמנו על כך שיתקיימו שני מניינים, האחד בבית הכנסת לבעלי תו ירוק והשני הוא מניין ה"קשותות" למשפחות עם ילדים (מניין ללא הגבלת תו ירוק).

אנחנו מודעים לקושי שההפרדה בין המניינים יוצרת ואנחנו רואים בהסדר זה הוראת שעה.

כולנו תקווה שנחזור להתפלל ברוב עם בבית הכנסת, ברגע שיהיה לכך אישור מבחינת ההנחיות בזמן מגפת הקורונה, שכידוע עדיין לא מוגרה.

אנחנו רואים בבית הכנסת, בלב הקיבוץ, מקום תפילה ומקום של אחדות המחנה, כמאמר השיר: "שבת אחים גם יחד".

אספת חברים

במוצאי שבת נמשיך לדון בנושא שעות הפתיחה של ארוחת הבוקר בימות החול ולאחר מכן יוצג תמחיר 2020, סיום תמחיר קיום ולאחריו הצגת תמחיר ענפים יצרניים. החלק הזה של האספה לא ישודר בזום ולא בוידאו ויתקיים בחדר האוכל בלבד.

מים שקטים חודרים עמוק

עבר חג השבועות והבריכה לא נפתחה! כשהבריכה תיפתח דעו לכם שכבר לא צריך להיות בסמוך למרחב מוגן ואפשר להתרענן במים הצלולים.

שבת שלום

השבוע הזה עמד בסימן אזעקות. עד ששורות אלה יתפרסמו אולי כבר נהיה בהפסקת האש אבל עד שזה לא מסתיים זה לא מסתיים וכנראה שלא יונף דגל לבן.

המערכה שאנחנו מתמודדים איתה מורכבת ובעצם כפולה, איום הטילים מחד ומאידיך מגפת הקורונה שעוד נוכחת ומשפיעה על כללי ההתנהגות שלנו. כמות שיגורי הטילים לאזור שלנו היתה גדולה מאי פעם והאזעקות הן מאוד ממוקדות. עוזר אבל לא משפר בהרבה את ההרגשה. נושא המימוד מעסיק אותנו מעל לעשר שנים ולקח לנו זמן לקבל החלטות ולהתארגן. גם האויב בעזה התארגן באותן שנים ואנחנו נמצאים היכן שאנחנו נמצאים. מצד אחד בנייה שהביאה לתוספת ממ"דים משמעותית וגדולה ופיזור מיגוונות ברחבי הקיבוץ שנעשה לפני מספר שנים, אבל כמובן שזה לא מספיק ועוד לא אמרנו די. אנחנו ערים לקושי בעיקר כשמדובר על משפחות עם ילדים קטנים וללא מרחב מוגן. עם פתיחת המערכה, שנכפתה, השתדלנו לתת פתרונות מיגון לכל מי שפנה. עשינו שימוש מיטבי במרחבים מוגנים שניתן גם לישון בהם כמו מקלטים, חדרי ביטחון בפעוטונים ובגנים וממ"דים פנויים בבתי הקומתיים שכרגע לא גרות בהן משפחות.

עשינו מאמץ גדול לנרמל את החיים שלנו עד כמה שיותר כולל הפעלת הגיל הרך וילדי א' - ד' ועם זאת מכיוון שרוב עובדי החינוך שלנו אינם גרים ביבנה ורובן גם אימהות היה קשה מאוד למלא את החסר. בימים הקרובים נבדוק שוב את נושא פיזור

....

שׁוֹפְרָסֵל תִּלְפִּיּוֹת בְּשֵׁשׁי,

קָפוֹת הַשְּׂרוֹת הָעֶצְמִי.

לְקוֹחוֹת מְבָרְכִים אֶת דְּוִיאת הָאֲחֵרָאִי

בְּבִקְרָטוֹב, שׁוֹאֲלִים לְשְׁלוֹמוֹ

מְאִירִים לוֹ פָּנִים.

הֵם רוֹצִים לוֹמֵר :

אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שְׁאַתָּה לֹא כָּזָה,

אַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאַנְחָנוּ לֹא כְּאֵלָה.

וּבְמָקוֹם זֶה אוֹמְרִים :

חַג שְׁמַח, תִּתְהַיֶּה בְּרִיא

כְּתָבָה : גִּילָה וְכַמֵּן

הַכְּתוּבָת לְמִשְׁלוֹחַ מֵאֲמָרִים לְמַעֲרַכַת : bimkomon@gmail.com
הַמַּעֲרַכַת : דִּינָה סְפֵרָאִי, טְלִיָה גוֹלְדְבֵרְג, רַעִיָה זֶלְקִינְד, נִיר יַעֲקֹבִי וְשֵׁרִית פִּישְׁבִּיין.